

3. Колупаєва А., Таранченко О. Інклюзивна освіта: від основ до практики: монографія. Київ: АТОПОЛ, 2016. 152 с.

4. Колишкін О. В. Корекційна освіта. Вступ до спеціальності: навчальний посібник. Суми «Університетська книга». 2013. 392 с.

5. Мартинчук О. В. Основи корекційної педагогіки: навч.-метод. посіб. для студентів напряму підготовки «Дошкільна освіта». К.: Київськ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2010. 283 с.

*Любов Юзва,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 011 Освітні, педагогічні науки,
ОП Соціальна педагогіка,
факультет педагогіки і психології,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

Науковий керівник: **Галина Лешук**,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної роботи та
менеджменту соціокультурної діяльності,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОЇ ІЗОЛЯЦІЇ НА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНУ РОБОТУ

Постановка проблеми. Соціальна ізоляція, спричинена пандемією COVID-19 та іншими надзвичайними ситуаціями, призводить до значних змін у соціальних взаємодіях. Це створює виклики для окремих людей і цілих груп населення, особливо для вразливих груп – дітей, людей з інвалідністю, осіб похилого віку та соціально незахищених верств населення. У цьому контексті соціально-педагогічна робота потребує адаптації методів і підходів для збереження та підтримки соціальних зв'язків, психологічного комфорту та виховання. Основне завдання полягає в тому, як забезпечити ефективну соціально-педагогічну допомогу в умовах обмеженого фізичного контакту, коли традиційні інтерактивні методи стають неможливими або недостатніми.

Виклад основного матеріалу. Розкриємо вплив соціальної ізоляції на різні соціальні групи:

- діти: соціальна ізоляція у дітей може призвести до тривоги, депресії та зниження мотивації до навчання. Відсутність фізичної взаємодії з однолітками та вчителями впливає на розвиток соціальної та емоційної стабільності;

- люди похилого віку: соціальна ізоляція літніх людей загострює проблеми самотності, що призводить до погіршення їхнього фізичного та психічного здоров'я;
- люди з інвалідністю: для цієї групи населення соціальна ізоляція може бути ще більш шкідливою через обмежений доступ до соціальних та медичних послуг.

За умов соціальної ізоляції у соціально-педагогічній роботі є необхідною адаптація методів соціального виховання, навчання та соціально-педагогічної допомоги [2; 4]:

- дистанційна консультація та підтримка. Соціальні педагоги активно використовують інтернет-платформи для проведення відео та аудіоконференцій, надання психологічної та емоційної підтримки та консультацій;
- організація подій онлайн. У часи соціальної ізоляції важливу роль відіграють освітні програми, тренінги та інтерактивні онлайн-курси, які підтримують взаємодію та соціалізацію;
- психологічна підтримка сімей. Фахівці в роботі з родинами надають консультації щодо організації розпорядку дня, спільного проведення часу, підтримки психологічної стійкості дітей;
- забезпечення доступу до освіти. Особливу увагу слід приділити рівному доступу до дистанційної освіти для учнів із різних соціальних верств. Доступність соціально-педагогічних та освітніх послуг мають забезпечити технічні засоби та технології онлайн-навчання.

Таким чином, в умовах соціальної ізоляції можемо говорити про нові виклики та можливості соціально-педагогічної роботи: обмежені ресурси (не всі діти та родини мають доступ до інтернету та обладнання, необхідного для дистанційного навчання, що створює нерівність у можливостях отримання освіти); емоційне виснаження (необхідність залишатися вдома й обмежувати соціальні контакти може призвести до емоційного вигорання у дітей та дорослих); перспективи розвитку нових методів (досвід дистанційної роботи відкриває нові шляхи для розвитку інноваційних методів соціально-педагогічної діяльності, таких як: гейміфікація, інтерактивні проєкти, онлайн-психологічні тренінги тощо) [1; 3].

Висновки. Соціальна ізоляція принесла серйозні виклики соціально-педагогічній роботі, але вона також стимулювала розвиток нових методів і підходів. Успіх соціально-педагогічної роботи за таких умов залежить від адаптації існуючих інструментів до нової реальності, щоб забезпечити доступність освіти та соціально-педагогічної підтримки, а також психоемоційної допомоги для всіх груп. Майбутнє соціально-педагогічної роботи залежить від подальшої інтеграції технологій у процеси навчання та соціальної підтримки.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Т. В., Калініченко Т. С. Психологічні наслідки соціальної ізоляції в умовах пандемії. *Актуальні проблеми психології*. 2021. № 2. С. 134–145.

2. Зубалій В. В. Дистанційне консультування у соціальній роботі: виклики та перспективи. *Соціальна педагогіка*. 2022. № 3. С. 78–85.

3. Мельник О. О. Досвід організації дистанційної освіти під час пандемії COVID-19: соціально-педагогічні аспекти. *Освітні інновації*. 2020. № 3. С. 23–31.

4. Сердюк В. М. Соціальна педагогіка в умовах соціальної ізоляції: нові методи і підходи. *Вісник соціальної роботи*. 2021. № 4. С. 12–22.

СЕКЦІЯ 4. Вплив соціальної освіти на забезпечення ментального здоров'я нації.

Анастасія Бас,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 231 Соціальна робота,
факультету педагогіки і психології,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник: **Людмила Петришин,**
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри соціальної роботи та
менеджменту соціокультурної діяльності,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ ЗАДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ

Постановка проблеми. Військовий конфлікт в Україні, створює серйозні виклики не тільки для фізичної безпеки населення, але й для його ментального здоров'я, а бойові дії призводять до численних втрат, вимушеного переміщення та постійного стресу, що значно погіршує психологічний стан людей. Особливо важкі наслідки війна має для вразливих верств населення, таких як діти, особи з інвалідністю, ветерани та переселенці, люди літнього віку, які зазнають найбільших психологічних травм. У такій ситуації соціальна робота повинна адаптуватися до нових умов та застосовувати інноваційні підходи для допомоги постраждалим. Ці методи мають бути спрямовані не тільки на подолання короткострокового стресу, але й на забезпечення довготривалої реабілітації та відновлення, саме тому підготовка майбутніх фахівців соціальної сфери стає критично важливою, оскільки вони будуть забезпечувати допомогу людям, які зазнали важких психологічних травм [1; 2].

Наукові дослідження вказують на те, що нові підходи до соціальної роботи в умовах кризових ситуацій, включаючи військові дії, є невід'ємною частиною